

stemandslønningerne, saa er dette jo et udmærket Princip, hvis man vil gennemføre det helt igennem, et ganske udmærket Princip. Ikke mindst for de højere Embedsmænd vilde det være i høj Grad ønskeligt at faa ført dette Princip ud i Livet. Men det er formodentlig med dette Princip som med Retfærdigheden, at der findes ogsaa dør en vis Højde, som det ikke kan naa op over.

Dette er de Bemærkninger, jeg har fundet det ønskeligt at gøre ved denne Lejlighed, fordi det er min faste Overbevisning, at det danske Samfund i Længden gør sig selv en daarlig Tjeneste ved at deklassere sine højere Embedsmænd, og dør tænker jeg altsaa paa alle dem, dør i gamle Dage hed Embedsmændene. Det gaar ikke. Og det skal man vide, og jeg har ment, det var rigtigt at sige det ved denne Lejlighed, hvor man for saa vidt staar overfor en principiel Ændring, som Forslaget jo gaar ud paa, at Konjunkturtillæget skal hvile paa den glidende Skala, hvorved dette Tillæg gaar over til at blive af mere permanent Karakter, end det tidligere har været, saaledes at alle Lønnings-tillægene bliver af mere permanent Karakter. Derfor staar vi her ved det Punkt, hvor det er rigtigt at sige dette, at gennem alle disse Tillæg har man fuldkommen forvansket Grundlaget for den Tjenestemandsløvs, man gennemførte med Tilslutning fra alle Sider i 1919.

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg vil gerne takke de to ærede Ordførere for Socialdemokratiet og det radikale Parti for deres Tilslutning til Lovforslaget, og jeg tror, at jeg kan bringe denne Tak ogsaa i Tjenestemændenes Navn. Derimod har jeg ikke nogen særlig Grund til at bringe Ordføreren for Partiet Venstre en Tak for hans Stilling, idet han jo var imod Lovforslaget som Helhed og erklærede, at Partiet Venstre ikke vilde gaa med til at yde Tjenestemændene den foreslaaede Forøgelse af Lønningerne. Den ærede Ordfører vilde være med til at indføre Bevægelighed i Konjunkturtillæget, men denne Bevægelighed skulde indføres paa det nuværende Grundlag; men selv om Tjenestemændene sætter megen Pris paa denne Bevægelighed i Konjunkturtillæget, tror jeg nok, at de meget vil have sig frabedt at faa den paa Grundlag af Konjunkturtillæggets nuværende Størrelse.

Jeg beklager meget, at det store Parti Venstre har stillet sig saa afvisende, jeg beklager det, fordi jeg havde haabet, at

det var muligt at opnaa Enighed i Rigsdagen om, at Tjenestemændene skulde have en Lønforbedring. Jeg var naturligvis klar over, at der var nogle, der kunde mene, at den Lønforbedring, der var indeholdt i det Lovforslag, jeg fremsatte, er større, end de selv havde tænkt sig; men jeg havde ikke ventet, at der fra noget Parti vilde møde en saa afgjort Modstand med enhver Forbedring af Tjenestemændenes Kaar, som Tilfældet har været fra Venstres Side. Det er der imidlertid ikke noget at gøre ved, medmindre det skulde lykkes under Udvalgsbehandlingen at overbevise dette Partis Repræsentanter om, at det er et Standpunkt, som ikke med nogen logisk Konsekvens kan opretholdes. Jeg haaber det, men det er jo muligt, at mit Haab bliver beskæmmet.

Jeg skal dernæst gøre nogle Bemærkninger til de to ærede Ordførere for det konservative Folkeparti, først til det ærede Medlem Hr. Parkov. Jeg skal straks sige, at jeg udtaler min absolutte Beundring for den Maade, hvorpaa det ærede Medlem forstod at behandle dette Lovforslag, idet det ærede Medlem jo talte saadan, at han hverken sagde ja eller nej til Lovforslaget, eller maaske sagde baade ja og nej. Det var for saa vidt beundringsværdigt gjort, men det skaber ikke, forekommer det mig, den Klarhed, som man egentlig burde ønske paa et saadant Spørgsmaal. Det er muligt, at en Del af denne Klarhed kan opnaas under Lovforslagets videre Behandling, og jeg vil tro, at det i alt Fald vil blive noget vanskeligt for det konservative Folkeparti, naar Afgørelsen endelig skal tages, at sige nej til dette Lovforslag. Jeg tror, at man til den Tid maa have klaret, om man vil sige ja eller nej; saa kan man ikke sige begge Dele eller ingen af Delene, saa maa det være en af Delene.

Det ærede Medlem Hr. Parkov udtalte, at der har været nogen Utilfredshed hos Tjenestemændene med dette Lovforslag, og at det havde givet sig adskillige Udslag. Ja, det ved jeg godt; jeg ved godt, at der hos visse Tjenestemænd ikke er fuld Tilfredshed med Lovforslaget, det er der aldrig med et Forslag, som man til sidst opnaar Enighed om ved Forhandlinger; der er aldrig den absolutte Tilfredshed med hver enkelt Bestemmelse i et saadant Forslag, og for saa vidt kender jeg jo lige saa godt dette, at Tjenestemændene paa adskillige Omraader kunde have ønsket andre Bestemmelser end dem, der er indsat. Men det er alligevel en Kendsgerning, man ikke kommer bort fra, at Tjenestemændene gen-